



Γράφει η **Όλγα Τσιλιμπάρη**

Από τη μετωπική συγκρότησή της, το 2009, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι αναγνωρίσιμη σε κοινωνικό χώρο πολύ ευρύτερο από αυτόν της εξωκοινοβουλευτικής/ επαναστατικής αριστεράς, στον οποίο και ανήκει. Η συμβολή της στους εργατικούς και λαϊκούς αγώνες και στις ζυμώσεις που λαμβάνουν χώρα τόσο στην εκτός όσο και στην εντός των κοινοβουλευτικών τειχών αριστερά, καθώς και το κύρος των μελών της σε επίπεδο συλλογικοτήτων, σωματείων, αυτοδιοικητικών σχημάτων είναι εκθετικά υψηλότερα των κατά καιρούς εκλογικών της επιδόσεων.

Με το **αντικαπιταλιστικό μεταβατικό της πρόγραμμα**, που, από την εποχή των μνημονίων μέχρι σήμερα, διατηρεί την επικαιρότητά του στο ακέραιο, προσπαθεί με τόλμη να γεφυρώσει το χάσμα μεταξύ στρατηγικών στόχων και τακτικών κινήσεων, μεταξύ του κομμουνιστικού οράματος και της σκληρής, για τις λαϊκές τάξεις, καθημερινής πραγματικότητας. Γιατί ακριβώς αυτό είναι το κριτήριο, ώστε να χαρακτηριστεί ένα πολιτικό πρόγραμμα **γνήσια αντισυστημικό, δηλαδή επαναστατικό**: το κατά πόσο βάζει στο στόχαστρο τις σχέσεις εκμετάλλευσης και καταπίεσης ανθρώπου από άνθρωπο, έτσι όπως πραγματώνονται σε συγκεκριμένες κοινωνίες και εποχές, δηλαδή στα πλαίσια του καπιταλισμού, όσον αφορά το σήμερα.

Οι συζητήσεις για πολιτικά προγράμματα κοστολογημένα, ρεαλιστικά, λεπτομερειακά και τα παρόμοια σαφώς θολώνουν τον ορίζοντα, εμποδίζουν την ηττοπάθεια και το πνεύμα υποταγής στις λαϊκές τάξεις, χρυσώνουν το χάπι των αντεργατικών και αντιλαϊκών πολιτικών με το παραμύθι της ήπιας διαχείρισης. Όταν, κυριολεκτικά, ο κόσμος καίγεται, εισπράττονται ως εμπαιγμός από τα θύματα της εκμετάλλευσης, ρίχνοντας, τελικά, νερό στο μύλο της ακροδεξιάς και του φασισμού. Δεν είναι τυχαίο ότι καμιά συστημική πολιτική δύναμη δεν μπόρεσε να εκφέρει πειστικό αντίλογο, όταν πρόσφατα ο Στουρνάρας τους κούνησε το δάχτυλο, ξεκαθαρίζοντας ότι ούτε τα «κοστολογημένα» προγράμματα πρόκειται να εφαρμοστούν. Ακόμα και τα μικρά παιδιά έχουν συνειδητοποιήσει ότι το χρήμα ρέει μόνο για τις παρασιτικές εργολαβίες των κεφαλοκρατών κι όχι για την εξυπηρέτηση των ανθρώπινων αναγκών. Η αναγνώριση της πραγματικότητας, ωστόσο, χωρίς την ενεργό δράση, χωρίς το όραμα για μια αξιοβίωτη ζωή, δεν αλλάζει την κατάσταση.

Η έξοδος από την ΕΕ, το ευρώ και το ΝΑΤΟ, η διαγραφή του χρέους, η υπαγωγή των στρατηγικών τομέων της οικονομίας υπό δημόσιο, κοινωνικό και εργατικό έλεγχο, η απερίφραστη αναγνώριση των δημόσιων αγαθών (εργασία, κατοικία, τροφή, ενέργεια, νερό, υγεία-περίθαλψη, παιδεία, συγκοινωνίες, επικοινωνίες, πολιτισμός) **ως κοινωνικών αγαθών**, χωρίς αστερίσκους και υποσημειώσεις, είναι απαραίτητες προϋποθέσεις για οποιαδήποτε αλλαγή, έστω και περιορισμένης κλίμακας, προς φιλολαϊκή κατεύθυνση. Δεν είναι χιλιαστικές επαγγελίες, αλλά συγκεκριμένες απαντήσεις σε υπαρκτά εκρηκτικά κοινωνικά προβλήματα. Μπορούν να πάρουν σάρκα και οστά, αν εμπνεύσουν τους εργατικούς και λαϊκούς αγώνες, αν γίνουν αντικείμενο διεκδίκησης από ευρύτερες μάζες εκμεταλλεζόμενων και καταπιεζόμενων ανθρώπων. Υπό τέτοιους όρους έχουν νόημα για την επαναστατική αριστερά και οι εκάστοτε αναγκαίες πολιτικές μετωπικές συγκροτήσεις. Τότε αντικατοπτρίζουν αληθινές κοινωνικές συμμαχίες για την ανατροπή και όχι κινήσεις κορυφής και

γενικόλογες επικλήσεις στην ενότητα, προς εντυπωσιασμό και άγρα ψήφων.

Ως ΑΝΤΑΡΣΥΑ, απευθυνόμαστε στον κόσμο του αγώνα και των κοινωνικών κινημάτων. Σε όσους/όσες, σε πείσμα των δίσεχτων καιρών, εξακολουθούν να απεργούν, να κατεβαίνουν στους δρόμους, να δραστηριοποιούνται και να παλεύουν καθημερινά, με πολλούς τρόπους, για τα μεγάλα και τα μικρά. Σε αγωνιστές και αγωνίστριες που συναντάμε συνέχεια, εδώ και πάνω από δέκα χρόνια, στην πάλη ενάντια στη λιτότητα και στον αυταρχισμό, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, στα αντεργατικά και αντιεκπαιδευτικά μέτρα, ενάντια στον περιορισμό των διαδηλώσεων, πριν, κατά τη διάρκεια και μετά την καραντίνα, ενάντια στο έγκλημα των Τεμπών και στη συγκάλυψή του. Αγωνιζόμαστε πλάι πλάι, όλα αυτά τα χρόνια, για ψωμί, παιδεία, ελευθερία, έχοντας στο μυαλό και στην καρδιά μας την μεγάλη αναγκαιότητα της εποχής: το να δώσουμε, όλοι μαζί, ελπιδοφόρα απάντηση στο συντριπτικό δίλημμα, **σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα.**

Σας καλούμε να μην υποκύψετε στη λογική του μικρότερου κακού, να μη διευκολύνετε με την ψήφο σας την επόμενη κωλοτούμπα. Να μην προσχωρήσετε, έστω με μισή καρδιά, στην αντίληψη της ταχυδακτυλουργίας και του έξυπνου κόλπου, γιατί αν είχε και την παραμικρή βάση, θα την είχαν ήδη εφαρμόσει τα αστικά επιτελεία. Να μην υποκλιθείτε στην αυταρέσκεια του «εμείς, εμείς, οι μόνοι συνεπείς». Να μην υποτιμήσετε την εκλογική διαδικασία, χωρίς, βέβαια, να συμμεριστείτε τις κοινοβουλευτικές αυταπάτες.

Η ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν είναι άλλη μια εκλογική καταγραφή. **Είναι ψήφος διπλά κερδισμένη, και για το στόχο της αντικαπιταλιστικής ανατροπής και για τη συνέχιση και ενδυνάμωση των κοινωνικών αγώνων.**

«Εμάς, η μόνη μας ελπίδα, είν' η σφιγμένη μας γροθιά»!

Μπορούμε και πρέπει να ψηφίζουμε όπως αγωνιζόμαστε!

Ας γίνει η οργή μας δύναμη ανατροπής!

Κέρκυρα, 15-5-23

Όλγα Τσιλιμπάρη, εκπαιδευτικός

Μέλος ΕΛΜΕ Κέρκυρας και ΑΝΤΑΡΣΥΑ Κέρκυρας